

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 51Er/1859/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224257
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2115224257.6

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávnených: 1. mal. K. J., X.. XX.XX.XXXX, V. L. K. XX, V., zastúpený matkou E.. K. J., X.. XX.XX.XXXX, V. L. Š. M. XX, V., a 2. J. J., X.. XX.XX.XXXX, V. L. L. XX, L.-G., proti povinnému: K. J., X.. XX.XX.XXXX, L. K. XX, V., v konaní práv. JUDr. Ivana Slaninová, Advokátska kancelária Dušan Slanina a spol. s.r.o., so sídlom Horné Bašty 25, Trnava, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Lucia Baničová, so sídlom úradu B.S. Timravy 1, Trnava, o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné na mal. oprávneného v 1. rade vo výške 4.100,- eur a bežné výživného vo výške 300,- eur mesačne, dlžné výživného pre oprávneného v 2. rade vo výške 5.500,- eur a bežné výživného vo výške 350,- eur mesačne, o návrhu povinného na odklad a zastavenie exekúcie a návrhu oprávneného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu z a s t a v u j e v plnom rozsahu.
- II. Súdnemu exekútorovi sa náhrada trov exekúcie n e p r i z n á v a.
- III. Súd žiadnej zo strán n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov exekučného konania.
- IV. Súd návrh povinného na odklad exekúcie z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v aktuálnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

2. Poverením Okresného súdu Trnava č. 5207*189668 zo dňa 11.10.2012 bol súdny exekútor JUDr. Lucia Baničová, v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len "Exekučný poriadok"), poverený vykonaním exekúcie na základe rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 12P/13/2012-56 zo dňa 17.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2012 a vykonateľnosť dňa 16.11.2012.

3. Dňa 04.07.2018 vydal tunajší súd uznesenie č.k. 51Er/1859/2015-291, ktorým vyhovel námietkam povinného v časti 3.710,- eur a taktiež vyhovel námietkam povinného proti trovám exekúcie. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku I. dňa 08.08.2018 a vo výroku II. dňa 23.07.2018.

4. Podľa § 50 ods. 5 Exekučného poriadku, ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

5. Nakoľko súd uznesením vyhovel námietkam v časti 3.710,- eur, v uvedenej časti bolo nutné exekúciu zastaviť. V takýchto prípadoch vzniká zákonná povinnosť zastaviť exekučné konanie po právoplatnosti uznesenia o vyhovení námietkam.

6. Súdny exekútor doručil dňa 06.12.2018 súhlas matky ako zákonného zástupcu oprávneného v 1. rade so zastavením exekúcie v časti vymáhania pohľadávky v prospech oprávneného v 1. rade za obdobie od 01.01.2016.

7. Dňa 18.12.2018 súdny exekútor postúpil tunajšiemu súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie voči obom oprávneným zo dňa 13.12.2018. Zároveň v návrhu povinný žiada aj o odklad exekúcie až do rozhodnutia o návrhu na čiastočné zastavenie exekúcie zo dňa 25.08.2017. Povinný sa v návrhu na zastavenie domáhal zastavenia exekúcie v časti výživného na mal. oprávneného v 1. rade podľa § 57 ods.1 písm. f) Exekučného poriadku, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/341/2015-329 zo dňa 07.06.2017 bol exekučný titul v danej veci zmenený v časti výživného na oprávneného v 1. rade, ktorý bol zverený do starostlivosti svojho otca - t.j. povinného (a výživné na mal. Rastislava bolo uložené matke počnúc dňom 01.01.2016). Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie prehlasuje, že uhradil celý vymáhaný nedoplatok na výživnom a od októbra 2017 si riadne plní vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému v 2. rade a sú teda dôvody na zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

8. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

9. Podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

11. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

12. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/341/2015-329 zo dňa 07.06.2017, bol oprávnený v 1. rade zverený do starostlivosti svojho otca- povinného a bola zmenená úprava vyživovacej povinnosti vo vzťahu k oprávnenému v 1. rade s účinnosťou od 01.01.2016. Daný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV nadobudol vykonateľnosť dňa 21.07.2017. Vykonávané rozhodnutie-rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 12P/13/2012-56 zo dňa 17.10.2012, ktoré je v danej veci exekučným titulom, sa tak stalo zo zákona neúčinným, zaniklo tým právo oprávneného na plnenie vyživovacej povinnosti voči povinnému ako i povinnosť povinného vyplývajúce z predmetného rozhodnutia. Na základe neho bolo možné viesť exekúciu v časti vymáhania výživného na oprávneného v 1. rade len do 31.12.2015. Od 01.01.2016 sa stala účinnou nová úprava práv a povinností vo vzťahu k oprávnenému v 1. rade určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/341/2015-329 zo dňa 07.06.2017. Uvedená skutočnosť je dôvodom na zastavenie exekúcie v časti vymáhania bežného výživného na oprávneného v 1. rade za obdobie od 01.01.2016.

13. Dňa 19.02.2019 bol súdu predložený návrh oprávneného v 2. rade na zastavenie exekúcie v časti vymáhania pohľadávky v prospech oprávneného v 2. rade priznanej exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 12P/13/2012-56 zo dňa 17.10.2012. Predmetná exekúcia sa vykonávala na vymoženie zameškaného výživného vo výške 5.550,-eur a bežného výživného vo výške 350,- eur mesačne.

14. Podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

15. Zastavenie exekúcie v uvedenej časti navrhol oprávnený v 2. rade, ktorý medzičasom nadobudol plnoletosť a teda aj spôsobilosť konať pred súdom samostatne. Exekučné konanie sa v zásade riadi dispozičným princípom. Z dispozičného princípu vyplýva, že oprávnený, ktorý iniciuje začatie exekučného konania, je oprávnený iniciovať aj jeho skončenie, a to podaním návrhu na zastavenie exekúcie. V takom prípade exekučný súd neskúma dôvody návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie, čo vyplýva z dispozičnej povahy tohto procesného úkonu.

16. Dňa 26.03.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené oznámenie súdneho exekútora o úplnom uhradení zameškaného výživného povinným. Z tohto dôvodu súd exekúciu v časti vymáhania výživného na oprávneného v 1. rade zastavil v celom rozsahu.

17. Keďže v zmysle vyššie uvedených skutočností existujú dôvody na zastavenie exekúcie voči obom oprávneným, nakoľko oprávnený v 2. rade navrhol zastavenie exekúcie vykonávanej v jeho prospech

a voči oprávnenému v 1. rade došlo k zániku povinnosti vymáhanej v exekučnom konaní, pričom podľa vyjadrenia súdneho exekutora je uhradené aj dlžné výživné, súd exekúciu zastavil v plnom rozsahu, teda v časti bežného, ako aj zameškaného výživného.

18. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

19. Súdny exekútor bol vyzvaný na vyčíslenie trov exekúcie. Nakoľko súdny exekútor si však trovy exekúcie neuplatnil, súd o trovách exekúcie rozhodol tak, že ich náhrada sa súdnemu exekútorovi nepriznáva.

20. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

21. Podľa § 256 ods. 1 Civilný sporový poriadok, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

22. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. O náhrade trov súdneho konania súd rozhodol v súlade s § 256 ods. 1 C.s.p., ktorý zakotvuje zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o trovách konania. Zavinenie sa interpretuje extenzívne, a to vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri napr. Nález Ústavného súdu zo dňa 10.09.2010, sp. zn. I. ÚS 196/2009). Vzhľadom na nemožnosť zistiť pomer zavinenia strán za zastavenie konania (na návrh povinného ako aj na návrh oprávneného v 2. rade), súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

24. Podľa § 56 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, (1) Na návrh povinného môže súd povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.(2) Aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená

25. Nakoľko bol návrh na odklad exekúcie podaný spoločne s návrhom na zastavenie exekúcie a súd vyhovel návrhu na zastavenie exekúcie, rozhodovanie o odklade exekúcie je nadbytočné.

26. V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku I a III tohto uznesenia je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Trnava (§ 57 ods.1 písm. b) a c) Exekučného poriadku, § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti výroku II a IV tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 9a Exekučného poriadku v spojení s § 357 Civilného sporového poriadku).